

Цими проектами у ПКУ та МКУ слова «злочин», «злочинних посягань» замінюються відповідно словами «кримінальне правопорушення» та «кримінальних протиправних посягань». Ці Закони наберуть чинності з дня, наступного за днем його опублікування, але не раніше набрання чинності Законом №2617-VIII. [6]

Отже, викладенні в законопроектах підходи до визначення поняття кримінального проступку суттєво різняться від інших запропонованих понять. Окрему думку щодо визначених підходів вирішення питання про доцільність установа кримінальної відповідності за проступки в чинному законодавстві України висловлюють науковці: В.Я. Тацій, А.О. Байда, В.І. Тютюгін, які вважають запропоновані зміни не виваженими, оскільки внесення принципів, концептуальних змін до КК України може призвести до втрати стабільності у сфері кримінально-правового регулювання.

Ми підтримуємо думку вчених, що під кримінальним проступком слід розуміти проміжний вид діяння між злочином і адміністративним порушенням, при цьому термін «кримінальний проступок» уважати більш вдалим, оскільки частина «проступок» указує на зв'язок з іншими провипорушеннями, а «кримінальний» - на зв'язок зі злочином. Але розглядати впровадження норм щодо кримінального проступку в межах окремого законодавчого акта, як нам видається, було б хибним, оскільки характерною особливістю законодавства про кримінальну відповідальність України є те, що воно фактично складається з одного закону – КК України.

Список використаних джерел

1. Дикаев С. У. Проблемы совершенствования института наказания / С. У. Дикаев // Юридические науки и образование. – 2012.- №34. – С.102.

2. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 15 лютого 2008 року «Про хід реформування системи кримінальної юстиції та правоохоронних органів»: Указ Президента України від 08.04.2008 №311/2008.

3. Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо введення інституту кримінальних проступків : Проект Закону України від 28.02.2012 №1026.

4. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження кримінальних проступків : Проект Закону України від 19.05.2015 №4712.

5. Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо введення інституту кримінальних проступків : Проект Закону України від 03.03.2012 №10146.

6. Закон України Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень: ЗУ від 22.11.2018 №2617-VIII.

Формігей О.

студент бакалаврату

юридичного факультету

Тернопільського національного

економічного університету

Науковий керівник: старший викладач

кафедри Кримінального права та процесу

Декайло П.В.

ОБШУК: ПОНЯТТЯ, ВИДИ, ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ ПОРЯДОК ПРОВЕДЕННЯ

Згідно зі статтею 234 КПК України обшук -цеслідча (розшукова) дія, що полягає в примусовому обстеженні приміщення, місцевості й окремих осіб з метою виявлення та фіксації відомостей про обставини вчинення кримінального правопорушення, відшукування знаряддя кримінального правопорушення або майна, яке було здобуте у результаті його вчинення, а також встановлення місцезнаходження розшукуваних осіб.

До основної мети розшуку можна віднести :

- виявлення та фіксація відомостей про обставини вчинення кримінального правопорушення;
- відшукання знаряддя кримінального правопорушення або майна, яке було здобуте у результаті його вчинення;
- встановлення місцезнаходження розшукуваних осіб.

Обшук поділяється на 5 основні види:

1. обшук житла (житло - будь-яке приміщення, яке знаходиться у постійному чи тимчасовому володінні особи, незалежно від його призначення і правового статусу, та пристосоване для постійного або тимчасового проживання в ньому фізичних осіб, а також всі складові частини такого приміщення);
2. обшук іншого володіння особи (інше володінням особи - транспортний засіб, земельна ділянка, гараж, інші будівлі чи приміщення побутового, службового, господарського, виробничого та іншого призначення тощо, які знаходяться у володінні особи);
3. обшук нежитлових приміщень (не є житлом приміщення, спеціально призначені для утримання осіб, права яких обмежені за законом.);
4. обшук особи (ч. 3 ст. 208, ч. 5 ст. 236 КПК України).

Обшук проводиться на підставі ухвали слідчого судді (ч. 2 ст. 234 КПК України). Ухвала слідчого судді про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи з підстав, зазначених у клопотанні прокурора, слідчого, надає право проникнути до житла чи іншого володіння особи лише один раз. До постановлений ухвали слідчого судді увійти до житла чи іншого володіння особи слідчий, прокурор має право лише у невідкладних випадках пов'язаних із врятуванням життя людей та майна чи з безпосереднім переслідуванням осіб, які підозрюються у вчиненні злочину. У такому випадку прокурор, слідчий за погодженням із прокурором зобов'язаний невідкладно після здійснення таких дій звернутися з клопотанням про проведення обшуку до слідчого судді. Якщо прокурор відмовиться погодити клопотання слідчого про обшук або слідчий суддя відмовить у задоволенні клопотання про обшук, встановлені внаслідок такого обшуку докази є недопустимими, а отримана інформація підлягає знищенню (ч. 3 ст. 233 КПК України). Ухвала про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи може бути виконана слідчим чи прокурором. Для участі в проведенні обшуку може бути запрошений потерпілий, підозрюваний, захисник, представник та інші учасники кримінального провадження. З метою одержання допомоги з питань, що потребують спеціальних знань, слідчий, прокурор для участі в обшуку має право запросити спеціалістів.

Слідчий, прокурор вживає належних заходів для забезпечення присутності під час проведення обшуку осіб, чий права та законні інтереси можуть бути обмежені або порушені. Обшук житла чи іншого володіння особи, обшук особи здійснюються з обов'язковою участю не менше двох понятих незалежно від застосування технічних засобів фіксування відповідної слідчої (розшукової) дії. Обшук повинен відбуватися в час, коли завдається найменша шкода звичайним заняттям особи, яка ними володіє, якщо тільки слідчий, прокурор не вважатиме, що виконання такої умови може суттєво зашкодити меті обшуку. Перед початком виконання ухвали слідчого судді особі, яка володіє житлом чи іншим володінням, а за її відсутності - іншій присутній особі повинна бути пред'явлена ухвала і надана її копія. Слідчий, прокурор має право заборонити будь-якій особі залишити місце обшуку до його закінчення та вчиняти будь-які дії, що заважають проведенню обшуку. Невиконання цих вимог тягне за собою передбачену законом відповідальність. У разі відсутності осіб у житлі чи іншому володінні копія ухвали повинна бути залишена на видному місці у житлі чи іншому володінні особи. При цьому слідчий, прокурор зобов'язаний забезпечити схоронність майна, що знаходиться у житлі чи іншому володінні особи, та неможливість доступу до нього сторонніх осіб. Обшук на підставі ухвали слідчого судді повинен проводитися в обсязі, необхідному для досягнення мети обшуку. За рішенням слідчого чи прокурора може бути проведено обшук осіб, які перебувають в житлі чи іншому володінні, якщо є достатні підстави вважати, що вони переховують при собі предмети або документи, які мають значення для кримінального провадження. Обшук особи повинен бути здійснений особами тієї ж статі. Слідчий, прокурор під час проведення обшуку має

право відкривати закриті приміщення, сховища, речі, якщо особа, присутня при обшуку, відмовляється їх відкрити або обшук здійснюється за відсутності осіб, зазначених у ч. 3 ст. 236 КПК України. При обшуку слідчий, прокурор має право проводити вимірювання, фотографування, звуко- чи відеозапис, складати плани і схеми, виготовляти графічні зображення обшуканого житла чи іншого володіння особи чи окремих речей, виготовляти відбитки та зліпки, оглядати і вилучати речі і документи, які мають значення для кримінального провадження. Предмети, які вилучені законом з обігу, підлягають вилученню незалежно від їх відношення до кримінального провадження. Вилучені речі та документи, які не входять до переліку, щодо якого прямо надано дозвіл на відшукання в ухвалі про дозвіл на проведення обшуку, та не відносяться до предметів, які вилучені законом з обігу, вважаються тимчасово вилученим майном. Особи, у присутності яких здійснюється обшук, при проведенні цієї слідчої (розшукової) дії мають право робити заяви, що підлягають занесенню до протоколу обшуку (ст. 236 КПК України).

Отже можна зробити висновок що, обшук є невідомою частиною оперативних дій. Тому що у хоті обшуків зазвичай вилучають достатню кількість доказів для завершення підготовки матеріалів для наступного кроку-суду. У теперішньому законодавстві чітко визначені алгоритми ,порядок та коли потрібно проводити обшук, і це є чудовий і прогресивний крок в слідчих діях, бо оперативники чітко можуть діяти в тій чи іншій ситуації.

Список використаних джерел

1. Криміналістика: підручник: у 2 т. / [А.Ф. Волобуєв, М.В. Даньшин, А.В. Іщенко та ін.] ; за заг. ред. А.Ф. Волобуєва, Р.Л. Степанюка, В.О. Маляррової ; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ.- Харків, 2017. – 384 с.
2. Криміналістична тактика : навч. посіб. / О.В. Бишевец, Л.Г. Дунаєвська, Н.І. Клименко та ін. – Київ : Алерта, 2017. – 244 с.
3. Криміналістика : підручник / Р.І. Благута, О.І. Гарасимів, О.М. Духенюк та ін. – Львів : ЛьвДУВС, 2016. – 946 с.
4. Криміналістика у питаннях і відповідях : навч. посіб. / А.В. Іщенко, В.В. Пясковський, А.В. Самодін та ін. – Київ : Центр учб. літ., 2016. – 117 с
5. Криміналістика : підручник : затверджено МОН України / К.О. Чаплинський, О.В. Лускатов, І.В. Пиріг та ін. – Дніпропетровськ : Ліра ЛТД, 2014. – 379 с.
6. Біленчук, П.Д. Криміналістика : підручник : за вимогами кредитномодульної системи : рекомендовано МОН України / П.Д. Біленчук, Г.С. Семаков. – Київ : Дакор, 2016. – 516 с
7. Щербаківський, М.Г. Криміналістична тактика [Текст] : навч. посіб. з підготовки до практ. занять з криміналістики. / М.Г. Щербаківський, Е.О. Разумов, А.Е. Волкова. – Суми : ВВП «Мрія-1» ТОВ, 2008. – 256 с.

Фурдей О.

*магістр першого року навчання
юридичного факультету
Тернопільського національного
економічного університету
Науковий керівник:*

*к.е.н., доцент, доцент кафедри безпеки,
правоохоронної діяльності та
фінансових розслідувань ТНЕУ
Колесніков А.П.*

ПОГРОЗА АБО НАСИЛЬСТВО ЩОДО ПРАЦІВНИКА ПРАВООХОРОННОГО ОРГАНУ: КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

Гарантією законності та правопорядку у світі та в кожній державі, зокрема, виступає діяльність правоохоронних органів. Сучасні спроби України вступити до Європейського Союзу ставлять перед правоохоронною системою виконання завдання щодо забезпечення